

“THƯA NGÀI, TÔI CHẴNG ĐÁNG...”

Viên đại đội trưởng đáp: “Thưa Ngài tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi khỏi bệnh.” (Mt 8,8)

Suy niệm: Viên đại đội trưởng này quả là một người được ơn Chúa! Ở đây không có giọng điệu của những sĩ quan của đế quốc thống trị, ngang tàng, hồng hách, cậy chức cậy quyền. Ở đây chỉ có tư cách một quân nhân có kỷ luật; đức tính một con người khiêm tốn và lịch thiệp; thái độ một người chủ nhân ái với thuộc cấp; và nhất là lòng tin của một người nhận biết quyền năng Chúa vượt trên sự hữu hạn của mình. Do đâu ông có được nhân cách cao đẹp như vậy? Có thể do kinh nghiệm sống, do nếp sống quân ngũ nghiêm minh hay do những gì ông biết về Chúa Giê-su. Nhưng bởi lẽ đức tin là ơn Chúa ban, nên ta có thể quả quyết rằng: trong các yếu tố tự nhiên này, ơn thánh đã tác động nơi ông, dẫn dắt ông đến với Chúa Giê-su. Chính vì thế, trước khi có phép lạ cho người đầy tớ thì ông đã được một ơn huệ: đó là ơn đức tin vô giá, dù rằng đây chỉ là hạt giống mới gieo xuống mảnh đất tâm hồn ông; chính ơn này dọn đường cho phép lạ đến với người đầy tớ.

Mời Ban: Để Chúa Giê-su đến và sinh ra trong tâm hồn bạn, bạn cần một ơn cho riêng mình trong Mùa Vọng này: Cùng Đức Ma-ri-a đón chờ Chúa với tâm tình những “người nghèo khó của Gia-vê” (anawim): khiêm cung, tin tưởng, đầy lòng khao khát Thiên Chúa.

Chia sẻ: Tự mãn, khoe khoang tác hại thế nào trong cuộc sống giữa ta với Chúa, với tha nhân?

Sống Lời Chúa: Trước khi rước lễ, tôi sốt sắng đọc câu: “*Lạy Chúa con chẳng đáng Chúa ngự vào nhà con...*”

Cầu nguyện: Hát: “*Trời cao hãy đổ sương xuống...*”